

delte, at Grundlaget skulde være faste Takster. Jeg glæder mig til at medarbejde paa en ny Alderdomsunderstøttelseslov, som er bedre end den gældende. Naar jeg tager Ordet, er det nærmest for at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister om, at han maaske i Samraad med Indenrigsministeren benytter Tiden fra nu til Efteraaret til blandt andet at fremskaffe en Del Oplysninger om, hvorledes den nugældende Lov virker omkring i Kommunerne. Et saadant Grundlag vil være nødvendigt for en Bedømmelse af, hvorledes de faste Takster vil komme til at virke. Da vi sidst havde et Lovforslag paa dette Omraade fremme, synes jeg, vi savnede saadanne Oplysninger for rigtigt at kunne bedømme, hvorledes de faste Takster vil virke i Forhold til Understøttelserne, som de nu ydes. Jeg vil derfor rette en meget indtrængende Opfordring til Regeringen om at lade Statistisk Departement i Sommer skaffe detaillerede Oplysninger Kommune for Kommune hele Landet over, for at vi kan foretage en Sammenligning og derved bedømme, hvorledes de faste Takster vil virke i Forhold til den bestaaende Ordning. Dernæst kan det ogsaa have sin Interesse at have det, naar den gamle Lov ophører. Ministeren sagde, at han ønskede at stille de gamle saa godt som muligt. Det vil vise sig, men hvis det er rigtigt, hvad Ministeren sagde, vil vi alligevel allerede i den kommende Samling faa en ny Lov; og ved Siden af, at det er et godt Grundlag for den nye Lov, vilde det have sin historiske Interesse at have Materiale fra det sidste Aar, hvor den gamle Lov var i Virksomhed. Jeg retter en indtrængende Opfordring til Ministeren om at fremskaffe saadant.

Rode: En enkelt Bemærkning om det finansielle Resultat af Kornloven fremkaldte en uhyre lang Defensionstale af den højtærede Landbrugsminister, og det er meget forstaaeligt, at et saadant Forsvar er nødvendigt. Mennesket lever ikke af Brød alene. Regeringspartierne skal ogsaa have nogle Ord og Tal at leve af i Sommer. Disse Ord og Tal trænger imidlertid til nogen Belysning, og jeg skal gøre det i en ganske kort Bemærkning. Aarsagen til Bemærkningerne om denne Kornlov var det Budget, der var opstillet for den, og som ligger til Grund ogsaa for de finansielle Overvejelser tidligere af, hvorledes dette Aar vilde slaa til. Kornloven endte med en Bebudelse af, at det direkte Tilskud fra

Staten var 19 Mill. Kr. Nu maa den højtærede Landbrugsminister meddele, at det vil blive 70 Mill. Kr. For Hensigtsmæssighedens Skyld deler han det i to Poster, en paa 60 Millioner og en paa ca. 10 Millioner. De er imidlertid at slaa sammen. Med Hensyn til, hvorledes det endelige Regnskab vil blive, kan jeg ikke have andet at holde mig til end Landbrugsministerens Ord. 70 Millioner koster den, idet det Tab, som Salget af Kornbeholdningerne medfører, selvfølgelig maa føres Kornordningen til Udgift, ligesom Landbrugsministeren, da han kalkulerede, regnede Overskuddet af Salget efter Kornordningen til Indtægt for Ordningen. Han byggede hele sin Kornpolitik paa, at han skulde have meget at sælge, som han skulde tjene meget paa. Nu maa han altsaa give den Meddelelse, at Salget vil medføre et Tab paa 10 Mill. Kr. Der er en Ting, man i høj Grad kan lykønske den højtærede Landbrugsminister til, og det er, at de Tal, som han gav Rigsdagen med Hensyn til, hvad man kunde forvente at faa ind af Korn i Aar, de uhyre store Tal for Rug og Hvede, hvorom han sagde, at dem kunde man vente at faa, er slaaet fuldkommen fejl. Thi hvis de var blevet rigtige, hvorledes vilde da ikke den ulykkelige Landbrugsminister være stillet? Tænk om han nu skulde have 1 Mill. Tdr. Korn mere at realisere med 16 Kr.s gennemsnitligt Tab! Hvis hans Beregninger over Høsten, og hvad vi vilde have faaet ind, havde været rigtige, vilde vi nu have tabt 16 Mill. Kr. mere, saa det er en sand Lykke for ham, at han paa dette Punkt, ligesom paa saa mange andre, har regnet fejl. I alt Fald er hans Kornlov, i Stedet for at blive den billigste, blevet den dyreste Kornlov, Landet har set.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Nu kom Traveren altsaa ud af Stalden igen. Det synes altsaa at være det eneste, det ærede Medlem har at bemærke vedrørende denne Kornlov (*Rode:* I en kort Bemærkning!). Jeg skal ikke opholde mig ved det. Jeg har Gang paa Gang udtalt mig om den paa en saadan Maade, at det nærmest stempler den Mand, som ikke har andet at fremføre, som en Mand, der gerne vil være sur og vil opponere uden i Virkeligheden at have noget virkeligt positivt at fremføre. Det ærede Medlem ønsker ikke, at det Tab, som der bliver paa Beholdningernes Realisation, skal opføres som en ekstraordinær Udgift. Det ærede Medlem kan opføre det, hvor han